

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellanten,

tegen de uitspraak in de zaken nos. AWB 07/16713, 07/16723, 07/16724
en 07/16726 van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht,
van 22 mei 2007 in de gedingen tussen:

appellanten

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 19 december 2006 heeft de Minister van Justitie aanvragen van appellanten om hun een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij onderscheiden besluiten van 21 maart 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) de daartegen door appellanten gemaakte bezwaren ongegrond verklaard. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 22 mei 2007, verzonden op 25 mei 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, de daartegen door appellanten ingestelde beroepen ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben appellanten bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 22 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 9 juli 2007 heeft de staatssecretaris een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.J.M. Schuyt, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. W.M.P. van Gemert, ambtenaar van Staat.

w.g. Schuyt
Lid van de enkelvoudige kamer

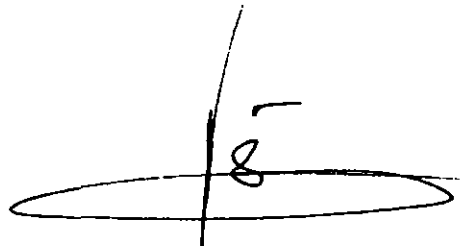
w.g. Van Gemert
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 4 september 2007

452-549.

Verzonden: 4 september 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

Zittinghoudende te Utrecht
Sector bestuursrecht

zaaknummers: AWB 07/16713 en 07/345
AWB 07/16723 en 07/347
AWB 07/16724 en 07/350
AWB 07/16726 en 07/352

uitspraak van de voorzieningenrechter d.d. 22 mei 2007

inzake

geboren op	alsmede
geboren op	alsmede
geboren op	alsmede
geboren op	alsmede

allen van onbekende nationaliteit

verzoekers / eisers,

gemachtigde: mr. A.P. van Stralen, advocaat te Utrecht,

tegen een besluit van

de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,

gemachtigde: mr. M.M. Favier, werkzaam bij de onder verweerder ressorterende Immigratie- en Naturalisatiedienst te Den Haag.

Inleiding

1.1 Bij separate beslissingen van 19 december 2006 heeft verweerder de aanvragen van eisers / verzoekers (hierna: verzoekers) met als doel 'verblijf op grond van bijzondere en individuele omstandigheden' afgewezen. Op 29 december 2006 hebben verzoekers tegen laatstgenoemde besluiten bezwaar gemaakt en de voorzieningenrechter verzocht bij wijze van voorlopige voorziening te bepalen dat uitzetting achterwege dient te blijven, totdat op het bezwaar is beslist.

1.2 Bij separate beslissingen van 21 maart 2007 heeft verweerder op de bezwaarschriften van verzoekers beslist. Verzoekers hebben tegen de beslissingen van 21 maart 2007 beroep bij deze rechtbank ingesteld. De op 29 december 2006 ingediende verzoeken om een voorlopige voorziening worden ingevolge artikel 8:81, vijfde lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) gelijkgesteld met een verzoek dat wordt gedaan hangende het beroep bij de rechtbank.

1.3 De gronden van beroep zijn ingediend bij faxbericht van 27 april 2007.

1.4 Het geding is behandeld ter zitting van 9 mei 2007, waar verzoekers in persoon zijn verschenen. Verzoekers en verweerder hebben ter zitting bij monde van hun gemachtigden hun standpunten toegelicht.

zaaknummers: AWB 07/16713 en 07/345 e.a. BEPTDN

blad 2

Overwegingen

Ten aanzien van de voorlopige voorzieningen

2.1 Ingevolge artikel 8:81 Awb kan indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld, dan wel indien voorafgaand aan een mogelijk beroep bezwaar is gemaakt, de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is in de hoofdzaak, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

2.2 Op grond van het bepaalde in artikel 8:86 Awb kan de voorzieningenrechter, indien het verzoek om voorlopige voorziening wordt gedaan indien beroep bij de rechtbank is ingesteld en de voorzieningenrechter van oordeel is dat na de zitting, bedoeld in artikel 8:83, eerste lid, Awb, nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak. Er bestaat in dit geval aanleiding om van deze bevoegdheid gebruik te maken.

Ten aanzien van de beroepen

2.3 In geschil is of verzoekers in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning met als doel 'verblijf op grond van bijzondere en individuele omstandigheden'.

2.4 Verweerder heeft de verzoeken om vergunning van verzoekers aangemerkt als verzoeken om verblijf conform beschikking minister als bedoeld in artikel 3.4, derde lid, Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb). Verweerder heeft de vergunningen geweigerd omdat verzoekers niet beschikken over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf. Verzoekers komen niet in aanmerking voor vrijstelling van het vereiste van een machtiging tot voorlopig verblijf (mvv) op grond van artikel 3.71, vierde lid, Vb.

2.5 Verzoekers bestrijden deze besluiten en voeren daartegen aan dat zij aanvragen hebben ingediend om verlening van vergunningen op grond van hun bijzondere en individuele situatie, als regeling bekend als de zogenaamde 'nawijn-regeling'. In deze regeling wordt het stellen van een mvv-vereiste niet als voorwaarde genoemd en door de minister is toegezegd dat deze aanvragen inhoudelijk zullen worden behandeld. Voorts zijn verzoekers van mening dat de door hen gestelde omstandigheden dermate schrijnend zijn dat zij in aanmerking dienen te komen voor een verblijfsvergunning als verzocht.

2.6 Bij verweerschrift en ter zitting heeft verweerder zich voorts aanvullend op het standpunt gesteld dat er sprake is van herhaalde aanvragen gelet op de eerdere aanvragen van verzoekers om een verblijfsvergunning regulier onder de beperking 'het ondergaan van medische behandeling' respectievelijk 'verblijf bij _____, gedurende haar medische behandeling'. Volgens verweerder zijn er geen nieuwe feiten en omstandigheden naar voren gebracht die verweerder ertoe hadden moeten nopen tot heroverweging van zijn eerdere beslissingen over te gaan.

2.7 Ingevolge artikel 13 Vreemdelingenwet 2000 (Vw) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning -voor zover hier van belang- slechts ingewilligd indien internationale verplichtingen dan wel klemmende redenen van humanitaire aard daartoe nopen.

zaaknummers: AWB 07/16713 en 07/345 e.a. BEPTDN

blad 3

2.8 Ingevolge artikel 16, eerste lid, aanhef en onder a, Vw kan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 Vw worden afgewezen, indien de vreemdeling niet beschikt over een geldige mvv die overeenkomt met het verblijfsdoel waarvoor de verblijfsvergunning is aangevraagd.

2.9 Ingevolge artikel 3.71, eerste lid, Vb wordt de aanvraag tot het verlenen van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 Vw afgewezen, indien de vreemdeling niet beschikt over een geldige mvv.

2.10 Ingevolge artikel 3.71, vierde lid, Vb kan de Minister het eerste lid buiten toepassing laten, voor zover toepassing daarvan naar zijn oordeel kan leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard (de zogenaamde hardheidsclausule).

2.11 Ingevolge het bepaalde in artikel 3.4, derde lid, Vb kan de Minister de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 Vw, verlenen onder een andere beperking dan genoemd in het eerste lid, tenzij het doel waarvoor de vreemdeling in Nederland wil verblijven een zodanig verband houdt met de situatie in het land van herkomst dat voor de beoordeling daarvan naar het oordeel van de Minister de indiening van een aanvraag als bedoeld in artikel 28 Vw noodzakelijk is.

De voorzieningenrechter overweegt als volgt.

2.12 Verzoekers hebben op 2 oktober 2003 aanvragen ingediend om verlening van een reguliere verblijfsvergunning voor bepaalde tijd onder de beperking 'het ondergaan van medische behandeling' respectievelijk 'verblijf bij gedurende haar medische behandeling'. Deze aanvragen zijn bij beschikkingen van 5 oktober 2004 afgewezen. Bij uitspraak van 12 juli 2006 heeft de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRS) het ingestelde hoger beroep niet ontvankelijk verklaard waarmee deze procedure is geëindigd.

2.13 De voorzieningenrechter overweegt dat verzoekers vervolgens onderhavige aanvragen hebben ingediend om een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'verblijf op grond van bijzondere en individuele omstandigheden', waarbij zij, evenals bij de aanvragen van 2 oktober 2003, hebben verzocht te worden vrijgesteld van de eis om in het bezit te zijn van een mvv met een beroep op de hardheidsclausule ex artikel 3.71, vierde lid, Vb. Anders dan in het verweerschrift is vermeld, hetgeen ook door verweerder ter zitting is erkend, hebben verzoekers ten behoeve van het onderhavige beroep op vrijstelling van het mvv-vereiste, geen beroep gedaan op de medische toestand van verzoekers. Vaststaat derhalve dat waar bij de aanvragen van 2 oktober 2003 enkel de medische problemen van aan de orde waren, verzoekers de onderhavige aanvragen voor een ander verblijfsdoel hebben ingediend met daarbij behorende argumenten voor vrijstelling van het mvv-vereiste. Gelet daarop constateert de voorzieningenrechter dat het toetsingskader een andere is dan bij de eerdere aanvragen van 2 oktober 2003 zodat er geen sprake is van herhaalde aanvragen als bedoeld in artikel 4:6 Awb.

2.14 Niet in geschil is dat verzoekers niet beschikken over een geldige mvv, die overeenkomt met het verblijfsdoel waarvoor de verblijfsvergunningen zijn aangevraagd.

2.15 Verzoekers hebben aangevoerd dat door verweerder, nu zij aanvragen hebben

zaaknummers: AWB 07/16713 en 07/345 e.a. BEPTDN

blad 4

ingediend op grond van hun bijzondere en individuele omstandigheden, als regeling bekend als de zogenaamde 'Nawijn-regeling', niet het mvv-vereiste kan worden tegengeworpen en hun aanvragen ten onrechte niet inhoudelijk zijn beoordeeld. Blijkens het Tussentijds Bericht Vreemdelingencirculaire (TBV) 2003 /38 geldt de eenmalige regeling voor asielzoekers tot en met 31 december 2003. Voorts constateert de voorzieningenrechter dat het beleid inzake de beoordeling van asielaanvragen op grond van schrijnendheid, naar aanleiding van een door de Tweede Kamer op 26 april 2005 aangenomen motie, door verweerder is uitgewerkt in het Wijzigingsbesluit Vreemdelingencirculaire (WBV) 2005/46. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter is voornoemd beleid niet kennelijk onredelijk te achten. Als voorwaarde is allereerst opgenomen dat de aanvraag met een beroep op schrijnende omstandigheden, de zogenaamde '14-1-brief', moet zijn ingediend in de periode van 14 januari 2003 tot en met 17 maart 2005. Vaststaat dat de onderhavige aanvragen op 5 oktober 2006 door verzoekers zijn ingediend. Reeds gelet hierop is het voornoemde beleid niet op de onderhavige aanvragen van toepassing en komen verzoekers niet in aanmerking voor de vrijstelling van het mvv-vereiste op grond van dit beleid. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter behoeft verweerder, gelet op al hetgeen hiervoor is overwogen, onderhavige aanvragen niet inhoudelijk te beoordelen als zogenaamde 14-1 aanvragen.

2.16 Vervolgens ligt de vraag voor of verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat verzoekers niet van het mvv-vereiste dienen te worden vrijgesteld.

2.17 Met betrekking tot het beroep van verzoekers op de hardheidsclausule als bedoeld in artikel 3.71, vierde lid, Vb overweegt de voorzieningenrechter dat beoogd is dat verweerder alleen in zeer bijzondere, individuele gevallen kan afzien van het volharden in de eis van het in bezit zijn van een mvv. Gelet op de beoordelingsruimte van verweerder om de bovengenoemde hardheidsclausule toe te passen dient de voorzieningenrechter zich terughoudend op te stellen bij toetsing aan artikel 3.71, vierde lid, Vb.

2.18 Bij brief van 4 december 2006 hebben verzoekers ter onderbouwing van hun beroep om vrijstelling van het mvv-vereiste op grond van bijzondere en individuele omstandigheden aangevoerd dat zij tien jaren op de vlucht zijn en in hun land van herkomst geen toekomst hebben kunnen opbouwen vanwege de politieke activiteiten van . Voorts beroepen zij zich erop dat zij reeds lange tijd in Nederland verblijven en in Nederland een toekomst willen opbouwen. Het bovenstaande in aanmerking genomen heeft verweerder zich naar het oordeel van de voorzieningenrechter in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat de door verzoekers naar voren gebrachte omstandigheden ontoereikend zijn voor de vaststelling dat het tegenwerpen van het mvv-vereiste leidt tot een onbillijkheid van overwegende aard.

2.19 Op grond van het vorenstaande is de voorzieningenrechter van oordeel dat verweerder terecht heeft besloten dat verzoekers ingevolge genoemde regelgeving niet in aanmerking komen voor de gevraagde verblijfsvergunningen.

2.20 Aangezien ook overigens geen aanleiding bestaat om te oordelen dat de bestreden besluiten niet in stand kunnen blijven, worden de beroepen ongegrond verklaard.

Nochmaals in de voorlopige voorziening

2.21 Gegeven de beslissing in de hoofdzaak is er geen grond meer voor het treffen van de

zaaknummers: AWB 07/16713 en 07/345 e.a. BEPTDN

blad 5

verzochte voorlopige voorzieningen, zodat de verzoeken zullen worden afgewezen.

Ten aanzien van het beroep en de voorlopige voorziening

2.22 Van omstandigheden op grond waarvan een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is niet gebleken.

Beslissing

De voorzieningenrechter:

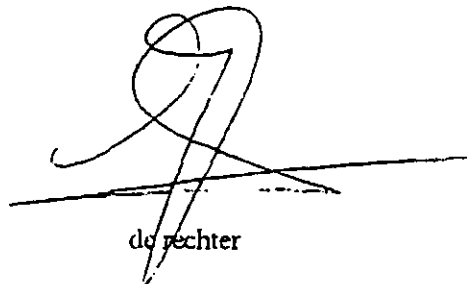
verklaart de beroepen ongegrond;

wijst de verzoeken om een voorlopige voorziening af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J. Ebbens, voorzieningenrechter, en uitgesproken in het openbaar op 22 mei 2007 in tegenwoordigheid van mr. M.H. Boomsma als griffier.

de griffier

de rechter

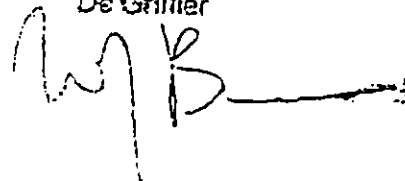
afschrift verzonden op: 25 MEI 2007

Rechtsmiddel

Tegen de uitspraak op het beroep kunnen partijen binnen vier weken na verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen op de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vrcemdelingenzaken", Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. Artikel 85 Vw bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Algemene wet bestuursrecht is niet van toepassing.

Let wel: Ook als u in deze uitspraak (gedeeltelijk) in het gelijk bent gesteld, kan het van belang zijn hoger beroep in te stellen voor zover de voorzieningenrechter gronden uitdrukkelijk en zonder voorbehoud heeft verworpen en u daar niet in wilt berusten.

afgemaakt conform
De Griffier

PIETERS
ADVOCATEN

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
3788 B	22 JUN 2007
ZAAKNR. 200704305	
AAN: <i>13</i>	
BEHANDELD: DD:	PAR:

mr. G.J. Dijkman
Mw. mr. J.A. Pieters
mr. A.P. van Stralen
Mw. mr. L.M. Straver

Raad van State
Postbus 20019
2500 EA 's-Gravenhage

tevens per fax: 070 365 1380

Betreft :
Uw kenmerk : Nieuwe zaak
Ons kenmerk : 06170AS

Utrecht, 22 juni 2007

Hoger beroep Vreemdelingenzaken (griffiekosten afboeken van mijn rekening-courant)

geboren op
geboren op
geboren op
geboren op

hierna te noemen appellanten,

allen wonende te I , domicile kiezende te Utrecht aan de Kruisstraat 307 (Postbus 13017, 3507 LA) ten kantore van de advocaat mr. A.P. van Stralen, die hierbij verklaart te dezer zake bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd door appellanten tot het instellen van dit hoger beroep en als zodanig in deze procedure zal optreden.

Appellanten stellen hierbij hoger beroep in tegen de beslissing van 22 mei 2007 van de rechtbank Den Haag n.z.p. Utrecht, waarbij hun beroepen tegen de beslissing d.d. 21 maart 2007 betreffende de aanvragen om een vergunning tot verblijf met als doel bijzondere en individuele omstandigheden. Deze uitspraak is op 25 mei 2007 aan de gemachtigde van appellanten verstuurd.

Appellanten kunnen zich niet met de bestreden beschikking verenigen op grond van het navolgende:

Grief 1

Primair: ten onrechte heeft de rechtbank overwogen dat het beleid uitgewerkt in WBV 2005/46 niet op de aanvragen van toepassing is, aangezien de aanvragen na 17 maart 2005 en wel op 5 oktober 2006 zijn ingediend.

Postbus 13017, 3507 LA Utrecht

Kruisstraat 307, 3581 GK Utrecht

Telefoon 030-2716655, Fax 030-2716672

E-mail: info@pietersadvocaten.nl, www.pietersadvocaten.nl

Naar de mening van appellanten miskend de rechtbank dat er ook na 17 maart 2005 zich feiten en omstandigheden kunnen voordoen, op grond waarvan moet worden geoordeeld dat het kennelijk onredelijk is om het beleid zoals dat is neergelegd in WBV 2005/46 niet van toepassing te laten zijn.

Nu de rechtbank heeft nagelaten deze overwegingen in het toetsingskader te betrekken, heeft naar de mening van appellanten de rechtbank een onjuist toetsingskader toegepast.

Grief 2

Subsidiair: ten onrechte heeft de rechtbank overwogen dat appellanten niet in aanmerking komen voor vrijstelling van het mvv-vereiste.

Appellanten hebben hun verzoek om vrijstelling van het mvv-vereiste onderbouwd door te wijzen dat zij al lange tijd in Nederland verblijven en bij terugkeer problemen zullen krijgen in verband met de politieke activiteiten van

Naar de mening van appellanten is dit voldoende om in aanmerking te komen voor vrijstelling. Immers indien appellanten gedwongen worden eerst naar het land van herkomst terug te keren om aldaar een langdurige mvv-procedure af te moeten afwachten, is terugkeer naar Nederland illusoir. Al hetgeen is opgebouwd is immers verloren gegaan. Ik denk daarbij in het bijzonder aan huisvesting, scholing, medische verzorging en dergelijk.

Redenen waarom:

Appellant zich thans wendt tot Uw College met het eerbiedig verzoek om het hoger beroep gegrond te verklaren en de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Rechtbank Utrecht, van 22 mei 2007 te vernietigen, opnieuw rechtdoende de beroepen van 27 april 2007 gegrond te verklaren, verweerder te veroordelen in de kosten van deze procedure en verweerder op te dragen binnen 6 weken een nieuwe beslissing te nemen.

Welk doende enz.

Gemachtigde